

kommer mig at være en noget hafarderet Forudsætning, som det ærede Medlem i sin hele Udtalelse er gaaet ud fra.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem (Holtstein-Ledreborg) har ikke sat sig ind i den Sag, han taler om. (Finantsministeren: Nei, det er Sagen!). Ja, det er aldeles afgjort. Jeg tror, at vi engang maa komme ind paa, naar vi behandle den Slags Sager, at blive fri for mange Udenomsting, navnlig ved tredje Behandling. Dersom mit Ændringsforslag vedtages, gjælder det kun den lille Del af alle Embedsmænd, den nemlig, der er ansat eller forflyttet siden 1ste April, til Beløb skjønsvis ca. 10,000 Kr. Sæt nu, at det ærede Medlems Ideer om Dækning af politifft Ansvar for Ministeren vare rigtige, saa vedkommer Forslaget kun 10,000 Kr., men Dyrctidstillæget vilde efter vort Forslag være 83,000 Kr. om Maaneden, altsaa for disse to Maanedet i det Hele 166,000 Kr. Der vilde altsaa i dette Forslag ikke være Dækning for Mere end 10,000 Kr. af de 166,000 Kr., som maatte være udbetalte af Ministeren, dersom han havde anvendt den midlertidige Lov saaledes, at det maatte befindes at være efter de gjældende Regler urigtigt. Jeg veed ikke, om vi ikke kunne forlange, at en Ordfører for et Mindretal her i Salen, der gjentagne Gange tager Ordet for et Forslag, skulde sætte sig ind i selve Forslaget, inden han træder op og debiterer en Urigtighed. Det er notorisk, at, selv om mit Forslag bliver vedtaget, angaar det kun skjønsvis 10,000 Kr. af 166,000 Kr., som efter vort Forslag kommer til Udbetaling i disse Maanedet, og der er altsaa slet ikke Dækning for noget Beløb af de øvrige 156,000 Kr. Men der er endnu Et, og det er dette, at Spørgsmaalet om, hvad der er foregaaet i Mellemtiden, til Finantsloven er udkommen, ligger slet ikke paa dette Punkt, men paa alle de andre Regler om Dyrctidstillæg, som det ærede Medlem lader staa urørte. Havde man sat den Bestemmelse ind, at Reglen Nr. 1 angaar ikke Embeds- og Bestillingsmænd, før Finantsloven er udkommen, saa havde man udelukket ved Finantsloven Dækning af mulig udbetalt Dyrctidstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd i Almindelighed efter den midlertidige Finantslov, men det har det ærede Medlem ikke gjort. Kan givet ved denne sin Stilling Dækningen, den, der forgjæves leder efter i mit Forslag. Men jeg gaar nu tilbage til det Spørgsmaal, af hvilken Grund har det ærede Medlem Ret til at hitte paa eller finde paa at lægge Noget ind i mit Forslag, som ikke har den næste Forbindelse dermed? Det ærede Medlem siger, at jeg vil skjule Noget ved dette Forslag, men har hverken havt i Sinde at skjule Hensigter eller Tanker deri. Jeg har nævnt for det

ærede Medlem eller ikke for ham, men for dem, der ville forstaa mig, at dette Forslag for det Første angaar det Spørgsmaal, om man vil give Tillæg til dem, der ere ansatte i Tiden mellem 1ste April, og indtil Finantsloven udkommer, eller om man vil give delvis Tillæg til dem, der ere forflyttede i den Tid, eller om man vil give dem det hele Tillæg. Nu vil jeg sige med Hensyn til den sædvanlige Praxis, at jeg ikke kjender den Slags Forslag, uden at man i Reglen har sat et fremadgaaet Tidspunkt fra Lovens Ikrafttræden; men jeg kjender ikke noget Forslag, hvor man nedadgaaende har sat et tilbagegaaende Tidspunkt, og det er i Betragtning deraf, at jeg stillede dette Forslag om 8 eller 10,000 Kr. Hvis Finantsministeren er gaaet hen at give disse 8 à 10,000 Kr. ud efter en Lov, og det befindes at være urigtigt, saa er han tilvisse lige ansvarlig, naar han har gjort en Urorlighed, selv om disse Penge bevilges paa denne Maade, eller ikke. Pengene ere dækkede, men hans politiske Ansvar ogsaa for de 10,000 Kr. er tilfede, og for de 156,000 Kr.'s Vedkommende er det ubetinget tilfede. Det var disse Bemærkninger, jeg havde at gjøre i den Anledning. Jeg vil bede det ærede Medlem forhandle med mig paa den Maade, at han gaar ud fra, at det, jeg forklarer om mine Forslag, er rigtigt, det vil sige, at jeg mener det. Kan han bevise, at det ikke er rigtigt fortaet, skal det være mig overordentlig kjært at forhandle med ham, men ikke paa den Maade, at han siger, at jeg underlægger mine Forslag Noget, som ikke ligger deri; det overlader jeg til Andre.

Holtstein-Ledreborg: Jeg tror, at det ærede Medlem gjør bedst i at overlade til mig at forhandle med ham saaledes, som jeg selv vil, og at jeg ogsaa af og til maa drage Sider frem ved det ærede Medlems Forslag, som ere betænkelige, men som han erklærer ikke selv at kunne se nogen Betænkelighed ved, eller i alt Fald har været saa uheldig ikke at faae frem fra først af. Men det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg ikke lader mig nøie med hans Forklaring om, at Forslag af den Natur kun betyde den eller den Sum, naar der i Forslaget ligger en helt anden Betydning. Jeg kan godt forstaa, at Omtaalen af et saadant Forslag kan være i høi Grad generende for det ærede Medlem, men jeg kan ikke tjene ham i at lade være at fremdrage det. Spad der er aldeles utvivlsomt, kommer det ærede Medlem slet ikke fra ved at sige, at jeg ikke har sat mig ind i Forslaget, thi jeg har sat mig meget bedre ind i det, end det egentlig kan være det ærede Medlem behageligt. Betydningen af Vedtagelsen af det ærede Medlems Forslag er netop den, at den gamle Regel Nr. 8 kan tilfidesættes, uden at det vil blive muligt at opdage, at den er tilfidesat.